

Список використаних джерел

1. Грабчук І. Л. Програмне забезпечення для ведення обліку: проблеми вибору та використання в ході аутсорсингу. Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. 2017. Вип.3 (38). С. 32-36.
2. Павелчак-Данилюк О. Обґрунтування програмного забезпечення для автоматизації бухгалтерського обліку на підприємствах. Вісник Тернопільського національного технічного університету. 2014. №1. С. 209-218.
3. Петренко Я.В. Інформаційні системи і технології в обліку та аудиті : навч. посібник. Краматорськ : ДГМА, 2014. 320 с.

УДК 336.531.2

Більо Іван

*студент гр. ЕП 33 спец. 076 «Підприємництво торгівля та біржова діяльність»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Матвійчук І. О. к.е.н.,
старший викладач кафедри обліку і аудиту*

ФОРМУВАННЯ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Капітал – це економічна категорія, яка відома давно, але отримала новий зміст в умовах ринкових відносин. Як головна економічна база створення і розвитку підприємства, капітал у процесі свого функціонування забезпечує інтереси держави, власників і персоналу.

Капітал підприємства характеризує загальну вартість засобів у грошовій, матеріальній і нематеріальній формах, які інвестуються у формування його активів. Рівень ефективності господарської діяльності підприємства значною мірою пов'язаний з формуванням його капіталу. Основною метою формування капіталу підприємства є задоволення потреби у формуванні необхідних активів, оптимізації їх структури з позиції забезпечення умов ефективного використання [2].

У процесі формування капіталу підприємство має дотримуватись таких принципів:

1. Урахування перспектив розвитку господарської діяльності підприємства. Формування капіталу доцільно пов'язувати з завданнями забезпечення господарської діяльності не тільки на початковій стадії функціонування підприємства, а й у найближчій перспективі. Досягається це шляхом здійснення всіх розрахунків, пов'язаних з перспективами розвитку підприємства.

2. Забезпечення відповідності позичкового капіталу обсягу оборотних і необоротних активів підприємства. Для створення нового підприємства загальна потреба в капіталі включає:

- капітал, який пов'язаний з початковими витратами (ці витрати необхідні для розроблення бізнес-плану; вони становлять незначну частину і мають, як правило, одноразовий характер);

- стартовий капітал, призначенням якого є безпосереднє формування активів підприємства.

3. Забезпечення оптимальної структури капіталу з позицій ефективного його функціонування. Умови досягнення високих кінцевих результатів діяльності підприємства значною мірою залежать від структури капіталу з позиції його належності. Структура капіталу являє собою співвідношення власних і позичкових фінансових коштів, які підприємство використовує у процесі своєї господарської діяльності [1].

Структура капіталу підприємства визначає багато аспектів не тільки фінансової, а й операційної та інвестиційної його діяльності, впливає на кінцеві результати цієї діяльності. Вона впливає на коефіцієнт рентабельності активів і власного капіталу (тобто на рівень

економічної і фінансової рентабельності підприємства), визначає систему коефіцієнтів фінансової стійкості і платоспроможності (тобто рівень основних фінансових ризиків), а також формує співвідношення ступеня прибутковості і ризиків у процесі розвитку підприємства. Структура капіталу пов'язана з особливостями кожної з його складових частин, тобто власного і позикового.

Підприємство, що використовує тільки власний капітал, має найвищу фінансову стійкість (його коефіцієнт автономії дорівнює 1, але обмежує темпи свого розвитку і не використовує фінансових можливостей приросту прибутку на вкладений капітал. Підприємство, що використовує позичковий капітал, має вищий фінансовий потенціал для свого економічного розвитку і можливості приросту рентабельності власного капіталу. Водночас більшою мірою генерує фінансовий ризик і загрозу банкрутства.

Отже, формування капіталу постає чи не найважливішим завданням для підприємств, адже від оптимального співвідношення власних і позикових коштів буде великою мірою залежати їхня подальша ефективна діяльність, отримувані прибутки і фінансова стійкість.

Список використаних джерел

1. Бичкова Н. В. Оптимізація структури капіталу вітчизняних підприємств у контексті підвищення ефективності фінансової діяльності / Н. В. Бичкова // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. – Вип. 1. – С. 16 – 23.
2. Семенов А. Г. Особливості формування капіталу підприємства / А. Г. Семенов, Л. А. Юсипчук // Вісник економічної науки України. – 2014. – № 1 (25). – С. 110–114.

УДК 657.37

Болобан Єлизавета

студентка гр. Мен 34 спец. 073 «Менеджмент»,

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник: Матвійчук І. О. к.е.н.,

старший викладач кафедри обліку і аудиту

ЗВІТ ПРО УПРАВЛІННЯ: АНАЛІТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ

Звіт про управління – це нова форма звітування підприємств в Україні, що зробила Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» більш схожим на нормативні акти Європейського Союзу. Даний звіт запроваджений відносно недавно, його аналітичні можливості використання майже не вивчалися, саме тому актуалізуються питання дослідження необхідності використання даного документу на вітчизняних підприємствах.

Тисячі підприємств по всьому світу готують та оприлюднюють власні річні звіти, частиною яких є Звіт про управління. Необхідність запровадження даного звіту викликано процесами імплементації законодавства Європейського Союзу з бухгалтерського обліку, зокрема Директиви 34/ЄС та МСФЗ, в національну нормативну базу. Звіт про управління є супровідним документом до річних фінансових звітів: балансу (звіту про фінансовий стан), звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід), звіту про власний капітал, звіту про рух грошових коштів та приміток до фінансових звітів. Оскільки Звіт про управління є супровідним документом до річних фінансових звітів загального призначення, вочевидь, основними користувачами його інформації є постачальники ризикового капіталу, тобто дійсні та потенційні інвестори, позикодавці та інші кредитори.

Тенденції до побудови соціально орієнтованого обліку і звітності, що відображає ступінь впливу діяльності підприємства на навколишнє середовище, а також все більше залучення і контроль громадськості за діяльністю суб'єктів господарювання розширюють діапазон інформації, що відображена у фінансовій звітності. Тому можна припустити, що